

Беседа Владике Артемија на Преображење Господње у Леушићима

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ево нас браћо и сестре на гори Тавору, на гори Преображења Господњег – не оној гори у Израиљу, него Тавору у земљи Србији. Овај манастир овде слави своју Храмовну славу Светог Преображења Господњег, а посвећен је Светом Преображењу, управо зато што се налази на овом брдашцету, узвишењу, које подсећа на гору Тавор у Палестини. Празник Преображења је један од великих Господњих празника, који много говори нама људима, који много значи за наше људско спасење. Све што је Господ у животу Своме радио, и урадио, све што је говорио и чему је народ тада учио, то важи браћо и сестре и за нас данашње Хришћане двадесет и првога века. Припремајући Своје ученике и уверавајући их у Своју божанску природу и Своје божанско порекло, Он је пре Свога страдања, решио да покаже ученицима, део Своје божанске славе и природе. Зато је једном приликом узео три Своја ученика само, и извео их на гору Тавор, а остали су ученици остали испод горе, испод брда. И на гори Тавору, Господ се преобразио, тако што је Лице Његово засијало као сунце, а одео Његово, постало бело као светлост. Слично данашњем дану; када смо јутрос устали и спремали се да пођемо у овај свети манастир, беше, киша пљушти. Ево сада нас овде сунце греје, као онда Лице Господње што је сијало и грејало Своје Апостоле. На гори Тавору са Господом Преображеним, појављују се двојица још, старозаветни пророци: пророк Мојсије и пророк Илија. Мојсије који се упокојио, и Илија који је жив вазнет на Небо. Њихово присуство на гори Тавору, требало је да увери Апостоле да је њихов Учитељ заиста Син Божији и прави Месија о којем су старозаветни пророци проповедали. И они су са Господом разговарали. О чему? Није записано у Јеванђељу, али по Предању, разговарали су о страдању Господа Христа, које је требало ускоро да настане у Јерусалиму. Апостол Петар, који је био један од ове тројице на гори Тавору, чувши о чему разговарају, није могао да се сложи с тим, да њихов Учитељ иде у Јерусалим на страдање. И рече Господу, предложи Му: „Господе, добро нам је овде бити, дај да направимо три сјенице, три колибице, једну Теби, једну Мојсију, једну Илији – шта ћеш Ти у Јерусалиму, тамо ће да Те муче, остани овде“ – а Господ му рече да не зна шта говори. Јер Петар није могао да предвиди све оно ради чега је Господ требао пострадали и ради чега је дошао у овај свет: да пострада, да буде разапет за спасење рода људскога. И од те светлости која се појавила на Тавору, Апостоли нису могли да гледају и попадали су на земљу кријући

своје очи, као мртви. Када су дошли себи и погледали, видели су самога Господа свога који им рече: „Не бојте се, устаните“, и то је било, дакле, пре страдања Господњег, да Апостоле увери у Његово божанско порекло, у Његову моћ, у Његову мисију, ради које је дошао на земљу. И заиста, то је било велико укрељење, али се питамо и многи су се питали: зашто је Господ извео само тројицу, а не све Апостоле? Зато што је међу дванаесторицом био и онај који се спремао да Господа изда: Јуда Искариотски, који се спремао да изда Господа, и он није био достојан да види ту славу Божију на гори Тавору. А да га је Господ оставио самога доле, он би се увредио, имао би разлог зашто је издао – јер ме је он презрео и одбацио – зато сам га издао. Дакле све што је Господ учинио, имало је и има дубоки, дубоки смисао у домостроју спасења. А порука и поука Преображења Господњег, упућена је свим Његовим ученицима, свим Његовим верницима, до данашњег дана и до Страшног суда, који ће у своје време доћи, а то је порука да смо и ми људи позвани, да и ми доживимо своје преображење, као што је Господ доживио на гори Тавору, да преобразимо себе: од грешних у праведне, од рђавих у добре, од немилосрдних у милостиве, и да тако уподобимо свој живот, животу који је Господ живио овде на земљи. Зашто? Да би могли бити са Њим и у Царству Небескоме, јер не може ништа грешно ући у Царство Божије, у рај Господњи. Зато је ово порука данашњег светог празника: да радимо на своме спасењу, да чувамо своју веру православну, онакву какву је Господ сам предао, и Апостоли проповедали, Свети Оци утврдили и нама наш Свети Сава, Владика Николај и остали угодници, проповедали и утврдили у народу нашем, да ту веру чувамо и сачувамо, јер само та вера је она која спасава. Поред овога дивног празника којег честитам, пре свега као славу овога манастира мати новој игуманији, мати Варвари, коју је Господ данас унапредио у чин игуманије, а која се овде већ десет година, на овоме брду труди и бори, против непријатеља и спољашњих и унутрашњих. Нека Господ укрепи нашу игуманију нову, мати Варвару, и њене сестре, те нам оне, својим животима, буду подстрек и пример, да се и ми трудимо на нашем спасењу, као што се оне труде у својим монашким подвизима. Тако још једном честитамо славу овога манастира и свима вама који сте данас дошли, иако нам време није обећавало овако леп дан – ви сте ипак дошли у овако лепом броју.